

Notat om udviklingen i danske borgeres politiske selvtillid

August Eie Albertsen & Michael Bang Petersen

Aarhus Universitet

1. Opsummering

- Siden 1970'erne – og også siden årtusindeskiftet – er der sket en substantiel stigning i danskernes politiske selvtillid.
- Stigningen i danskernes politiske selvtillid siden årtusindeskiftet kan ikke forklares af en generel stigning i hverken politisk interesse, politisk viden, medieforbrug eller uddannelse.
- Stigning i danskernes politisk selvtillid siden årtusindeskiftet kan heller ikke forklares med en ændring i betydningen af nogle af de bagvedliggende faktorer.
- En mulig forklaring – som ikke kan testes i med nærværende data – er, at forandringer i mediernes dækning og politikernes kommunikation øger borgernes selvtillid. Da stigningen ikke afspejler en større faktisk viden, kan dette dog betyde, at der er et stigende mismatch mellem borgernes selvtillid og deres faktiske politiske kompetencer.
- Dette notat er et baggrundsnotat, som ikke er fagfællebedømt.

Michael Bang Petersen

Professor

Dato: 12. Juni 2025

Page 1/17

2. Indledning

Borgernes aktive deltagelse er et vigtigt element i ethvert fungerende demokrati (Dahl 1971). En central indikator for demokratiets tilstand er derfor i hvilken grad borgerne oplever, at de har mulighed for at deltage i demokratiet og påvirke beslutningstagere, såfremt de ønsker det (Goul Andersen 2004).

Denne psykologiske indikator beskrives i den politologiske litteratur som *political efficacy* eller – på dansk – *politisk effektivitetsfølelse*. Begrebet om politisk effektivitetsfølelse udspringer af deltagelseslitteraturen, hvor det primært behandles, som en motivationsfaktor bag borgernes tilbøjelighed til at deltage i demokratiet. Campbell, Gurin, and Miller (1954, s. 187) definerede politisk effektivitetsfølelse, som en følelse af, at man gennem individuelle politiske handlinger har eller kan have indflydelse på den politiske proces - og ultimativt borgernes opfattelse af, om det er umagen værd at udføre sine borgerlige pligter (*civic duties*).

Den politisk effektivitetsfølelse kan opdeles i en ekstern politisk effektivitetsfølelse og en intern politisk effektivitetsfølelse (Lane 1959). Den

eksterne effektivitetsfølelse dækker over borgernes opfattelse af, hvor lydhøre eller responsive offentlige myndigheder og politikere er over for borgernes ønsker og krav mens den interne effektivitetsfølelse betegner borgernes opfattelse af deres egne kompetencer til at forstå og deltage i politik (Niemi, Craig, and Mattei 1991). Man kan også omtale den interne politiske effektivitetsfølelse som politisk selvtillid, som er det udtryk vi anvender her i notatet. Politisk selvtillid handler om borgernes subjektive politisk kompetence, dvs. opfattelsen af deres egne evner til at forstå politik (selvopfattede vidensressourcer) og deres handleressourcer til at påvirke politik (Goul Andersen 2004, s. 24 & 59).

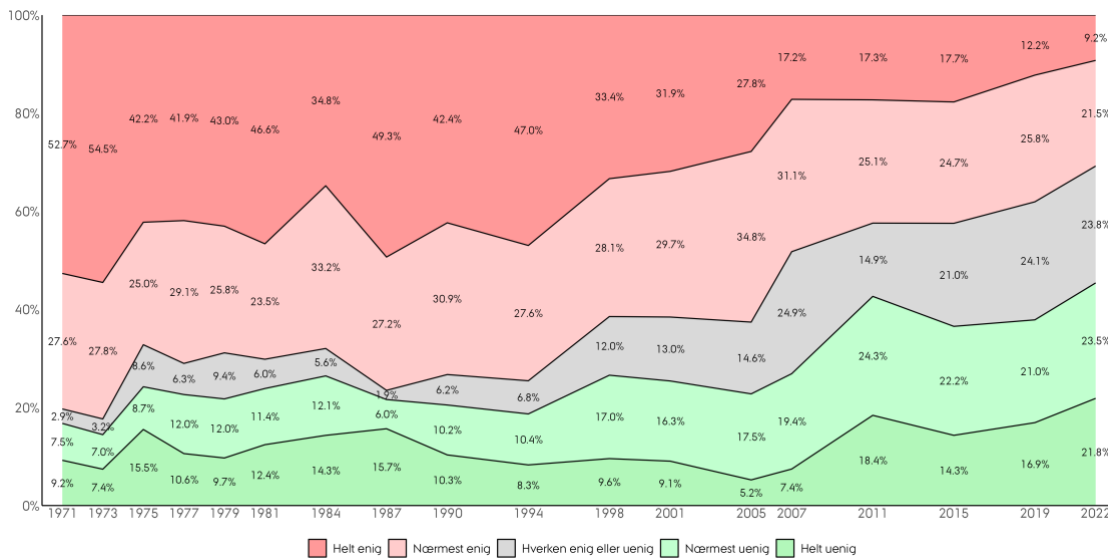
Ud fra et medborgerskabsperspektiv argumenterede Goul Andersen (2004, s. 25) i den første magtudredning for, at politisk selvtillid i sig selv næsten er lige så centralt som selve den politiske deltagelse, da et velfungerende demokrati forudsætter, at borgerne er politisk engagerede og i stand til at overskue politik trods dens kompleksitet - også uafhængigt af, hvordan dette påvirker politisk deltagelse i snæver forstand. En underliggende antagelse i dette perspektiv er, at en stabil demokratisk kultur udmærker sig ved, at borgerne betragter sig som medborgere, der kan deltage, hvis de oplever, at det er nødvendigt (Almond and Verba 2015). Nyere forskning påpeger dog, at høj politisk selvtillid ikke i sig selv altid er et gode (Rico, Guinjoan, and Anduiza 2020). Det er væsentligt, at den høje selvtillid modsvares af faktiske kompetencer og viden.

Togeby et al. (2003, s. 401) konstaterede ved afslutningen af den oprindelige magtudredning i 2003, at “de danske borgere har fået flere ressourcer, de er mere handledygtige og har større [politisk, red.] selvtillid end tidligere”. En bemærkelsesværdig observation i dansk valgforskning siden den oprindelige magtudrednings afslutning i 2003 er dog, at den politiske selvtillid er fortsat med at stige (Stubager et al. 2024). Dette notat analyserer udviklingen i danskernes politiske selvtillid i perioden 2005-2022 samt dens mulige årsager. Til brug for dette anvendes data fra Det Danske Valgprojekt (<https://www.valgprojektet.dk/>). Yderligere metodiske oplysninger findes bagerst i notatet.

3. Udviklingen i danske borgeres politisk selvtillid

Som det fremgår af Figur 1 er der siden 2005 sket et markant fald i andelen af vælgere der synes politik er så indviklet, at de ikke kan forstå, hvad der foregår. Siden 2011 har andelen af danskere, der er uenige i udsagnet, været omkring lige så stor som andelen af danskere der er enig, hvilket ikke er målt siden 1971, hvor målingerne startede. Andelen af danskere, der er uenige i udsagnet (og dermed har et højere niveau af politisk selvtillid), er større end nogensinde målt og andelen af danskere, der er enige, har aldrig været lavere end i 2022.

Figur 1: Andelen af danskere som er enige eller uenige i, at politik er indviklet.

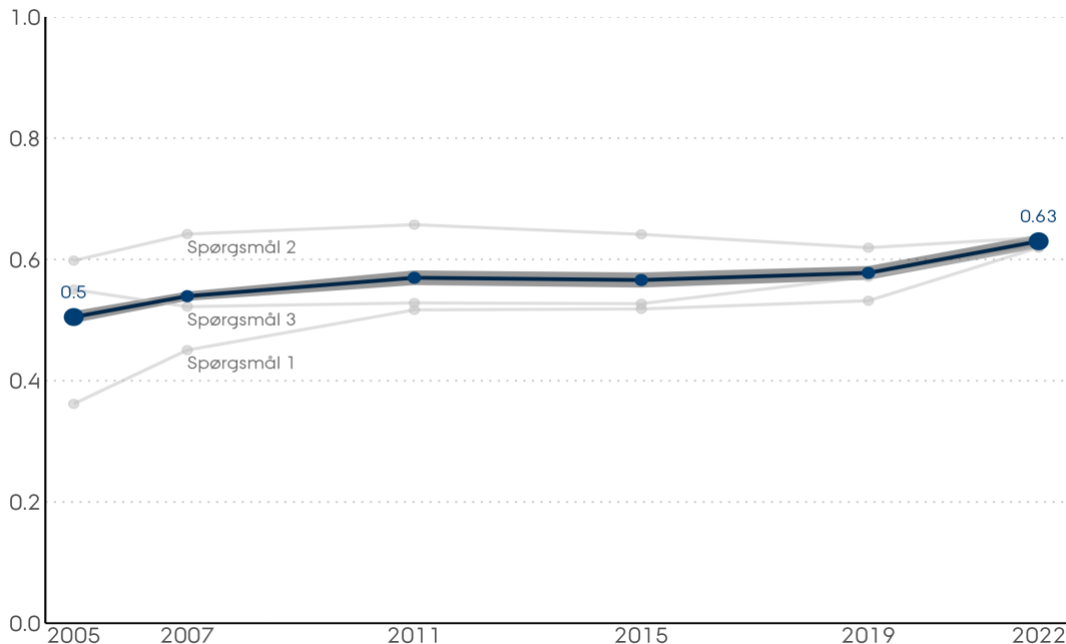

Note: Baseret på spørgsmålet “Undertiden er politik så indviklet, at folk som jeg ikke kan forstå, hvad der foregår”. Vægtet for køn, alder, uddannelse (1984ff) og stemme ved forhenværende FV-valg.

I Det Danske Valgprojekt indgår der i perioden tre spørgsmål, der alle handler om politisk selvtillid. Figur 2 viser udviklingen for hvert enkelt spørgsmål samt en indeks, der er sammensat af svarene på alle tre spørgsmål (blå linje). Dette indeks viser samme stigende tendens. Det ser dog også ud til, at udviklingen særlig drives af spørgsmålet om, hvorvidt danskerne oplever, at politik er indviklet.

Figur 2: Udvikling i indeks for danskernes politiske selvtillid

Page 4/17

Note: Blå linje er vægtet gennemsnit for indekset min-maks skaleret, så højere værdier er højere grad af politisk selvtillid. Indekset er sammensat af tre spørgsmål: “Undertiden er politik så indviklet, at folk som jeg ikke kan forstå, hvad der foregår” (Spørgsmål 1), “Gennemgående synes jeg egentlig ikke, det er så svært at tage stilling til politiske spørgsmål (vendt)” (Spørgsmål 2) og “Når politikerne diskuterer den økonomiske politik, forstår jeg kun en brøkdelt af, hvad de snakker om (Spørgsmål 3). Respondenterne har angivet deres svar på en likert-skala fra “helt enig” til “helt uenig”. Vægtet for alder, køn, region, uddannelse og stemme ved sidste FT-valg.

Som det fremgår af Figur 2 estimeres det, at danskernes politiske selvtillid er steget med 13%-point i perioden 2005-2022, men der er en relativt begrænset udvikling i spørgsmålet om, hvorvidt det er svært at tage stilling til politiske spørgsmål (Spørgsmål 2) og spørgsmålet om, hvorvidt det er til at forstå når politikerne diskuterer økonomisk politik (Spørgsmål 3). Med andre ord lader det altså til, at der over tid er sket en substantiel ændring i borgernes opfattelse af kompleksiteten af politik jf. spørgsmål 1 (“Undertiden er politik så indviklet, at folk som jeg ikke kan forstå, hvad der foregår”).

4. Hvad kan forklare udviklingen?

I litteraturen om politisk selvtillid anses politisk viden, politisk interesse, uddannelse og medieforbrug ofte, som stærke forklaringer for niveauet af borgernes subjektive politiske kompetencer. Dette notat fokuserer derfor først på

disse traditionelle forklaringer. Siden den oprindelige magtudrednings afslutning er der dog sket betydelige forandringer i det danske samfund, som potentielt også kan have rykket på danskernes niveau af politisk selvtillid foruden disse traditionelle forklaringer.

Det er f.eks. tidligere vist, at danskernes viden om politiske forhold og politiske selvtillid stiger frem mod valg drevet af øget medieeksponering (Hansen & Petersen, 2014). Eksisterende danske studier indikerer dog, at eksponering til tabloidmedier ikke har samme positive effekter (Pedersen, 2012). På det lokale plan indikerer eksisterende forskning, at overgangen fra mindre til større kommuner ifm. Strukturreformen i 2007 havde en negativ effekt på borgernes politiske selvtillid på kort sigt (Lassen & Serritzlew, 2011), men dette lader ikke til at have trukket det gennemsnitlige niveau af danskernes politisk selvtillid ned målt ved data fra Det Danske Valgprojekt.

Formålet med følgende analyser er at forstå den gennemsnitlige nationale udviklingen i danskernes politiske selvtillid. Den observerede stigning i politisk selvtillid kan potentielt være drevet af tre forskellige tendenser. For det første kan stigningen i politisk selvtillid skyldes en tilsvarende stigning i faktorer, der påvirker politisk selvtillid. For det andet kan stigningen skyldes, at enkelte faktorer bag politisk selvtillid over tid har fået en stærkere betydning. For det tredje kan stigningen skyldes, at repræsentativiteten af datagrundlaget er blevet mindre over tid, og at der er en stigende tendens til at personer med høj selvtillid i højere grad deltager i undersøgelsen (også kaldet outcome-relateret nonresponse bias; Bailey, 2024). Vi benytter populationsvægte når vi estimerer nationale gennemsnitlige niveauer af politisk selvtillid over tid, hvilket øger repræsentativiteten af analyserne, men dette tager ikke højde for om respondenter med lav politisk selvtillid (eller relaterede faktorer såsom politisk interesse) over tid måske i mindre grad deltager i Det Danske Valgprojekt. For at sandsynliggøre, at denne tredje forklaring ikke driver udviklingen i politisk selvtillid, undersøger vi notatet igennem, om der er sket en ensartet stigning i politisk selvtillid på tværs af forskellige niveauer af politisk interesse, uddannelse og medieforbrug. Vi kan dog ikke helt afvise denne sidste forklaring, men har svært ved at undersøge vigtigheden af den med de forhåndenværende data. I notatet fokuserer vi således på de to første forklaringer.

5. Undersøgelse af de forskellige forklaringsfaktorer

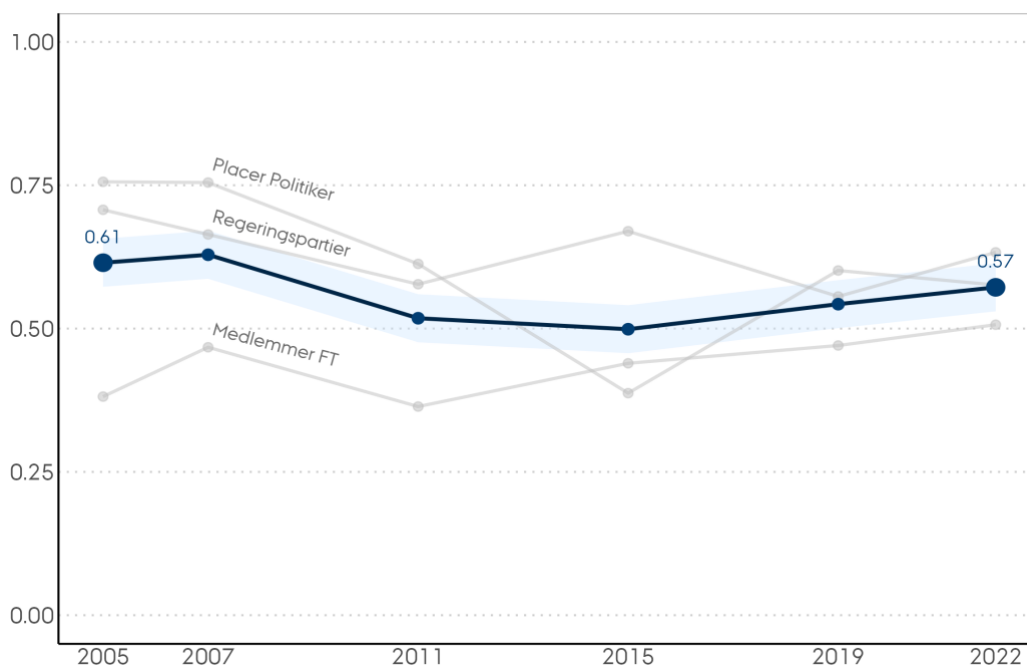
Page 6/17

Overordnet set viser notatets analyser, at stigningen i danskernes politiske selvtillid ikke modsvarer af en stigning i politisk viden, politisk interesse, medieforbrug eller uddannelse. Resultaterne indikerer samtidig, at udviklingen i danskernes politiske selvtillid ikke kan forklares af en ændring i, hvor stærkt politisk viden, politisk interesse, medieforbrug eller uddannelse påvirker danskernes politiske selvtillid.

5.1 Politisk viden

Figur 3 viser den overordnede udvikling i danskernes politiske selvtillid. Som det ses, er den stigende selvtillid sket samtidig med, at det generelle vidensniveau har været stabilt. Figur 4 viser desuden, at der er sket en tilnærmelsesvis identisk stigning i danskernes politiske selvtillid på tværs af forskellige niveauer af politisk viden. Der er hermed også sket en substantiel stigning i politisk selvtillid blandt danskere med et lavt niveau af politisk viden.

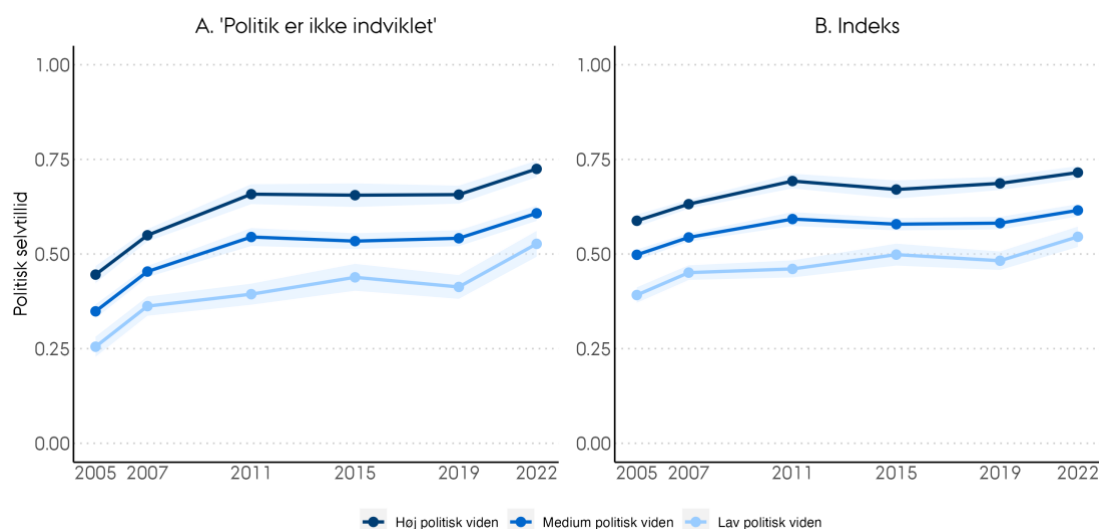
Figur 3: Udvikling i indeks for danskernes politiske viden (vægtet gennemsnit)

Note: Den blå linje er vægtet gennemsnit med 95% konfidensintervaller for indekset af politisk viden min-maks skaleret, så højere værdier er højere grad af politisk viden. Vægtet for alder, køn, region, uddannelse og stemme ved sidste FT-valg.

Figur 4: Udvikling i danskernes politiske selvtillid opdelt på niveau af politisk viden

Page 7/17

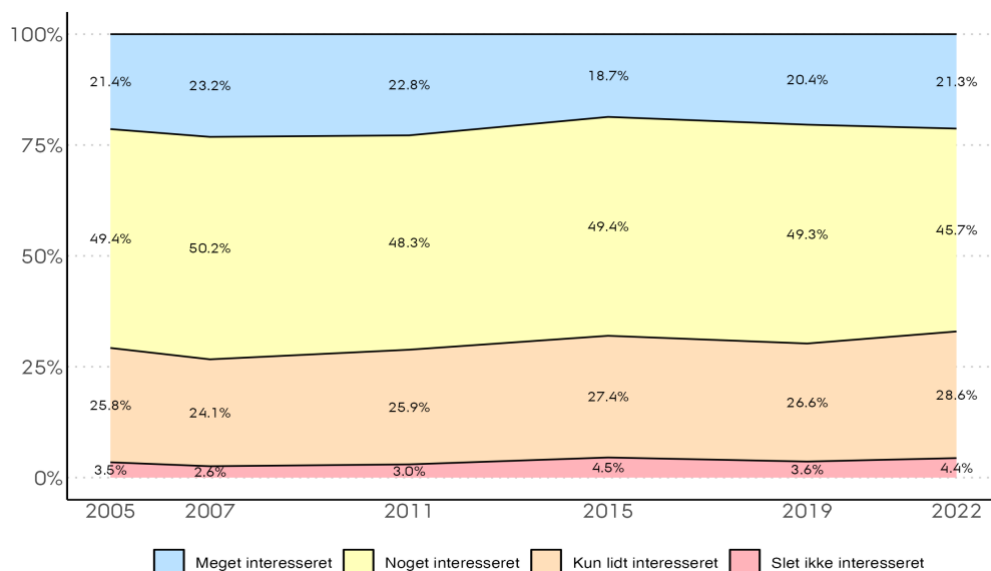
Note: Udvikling i politisk selvtillid målt ved hhv. spørgsmål 1 og indekset baseret på alle tre spørgsmål over tid opdelt på tre niveauer af politisk viden.

5.2 Politisk interesse

Figur 5 viser, at der over tid heller ikke er sket en stigning i danskernes interesse for politik, som tilsvarende stigningen i danskernes politiske selvtillid. Figur 6 viser samtidig, at der har været en stigning i politisk selvtillid på tværs af danskernes niveau af politisk interesse. Som det fremgår, er der særligt sket en stigning i politisk selvtillid for de, der rapporterer, at de slet ikke er interesserede i politik.

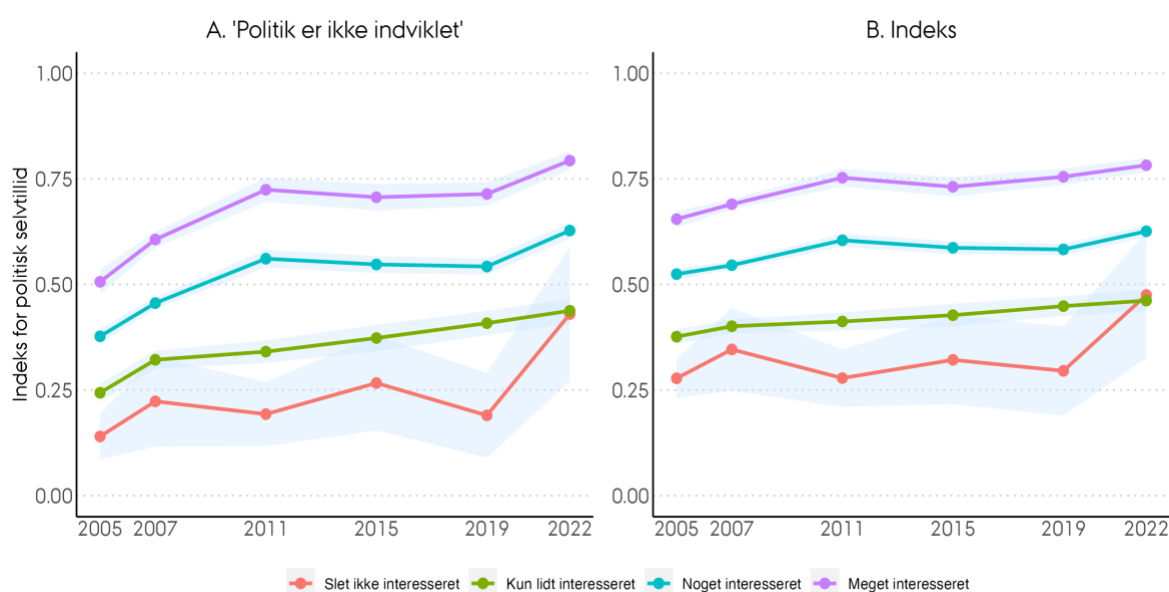
Figur 5: Danskernes politisk interesse over tid (vægtet gennemsnit)

Page 8/17

Note: Andelen af svar på spørgsmålet; “Vil du sige, du er meget interesseret i politik, noget interesseret, kun lidt eller slet ikke interesseret i politik?”. vægtet for alder, køn, region, uddannelse og stemme ved sidste FT-valg.

Figur 6: Udvikling i danskernes politiske selvtillid opdelt på niveau af politisk interesse

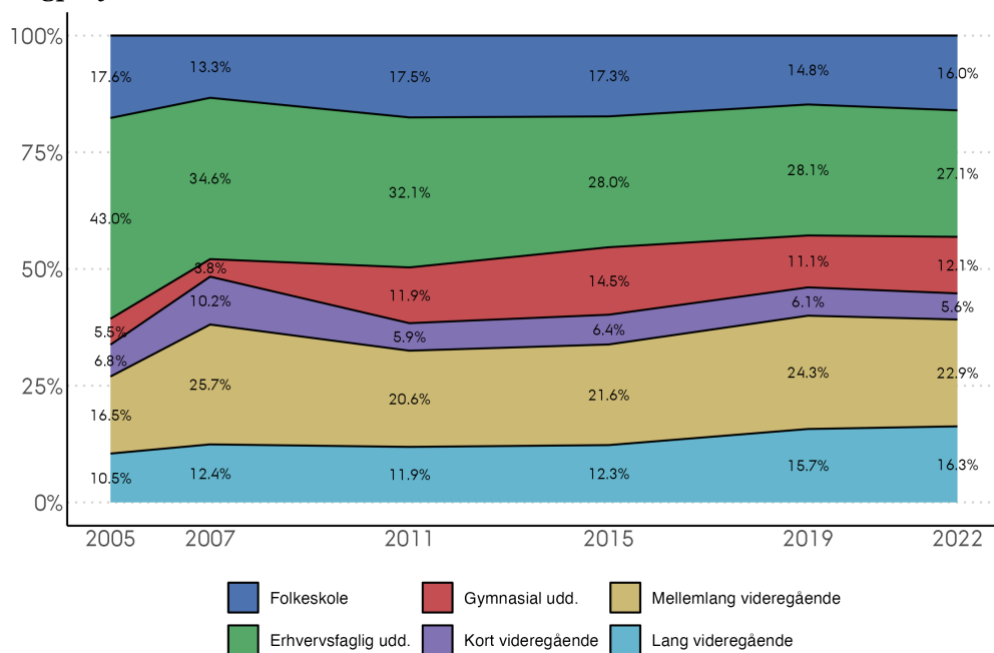
Note: Udvikling i politisk selvtillid målt ved hhv. spørgsmål 1 og indekset baseret på alle tre spørgsmål over tid opdelt på niveau af politisk interesse.

5.3 Uddannelse

Page 9/17

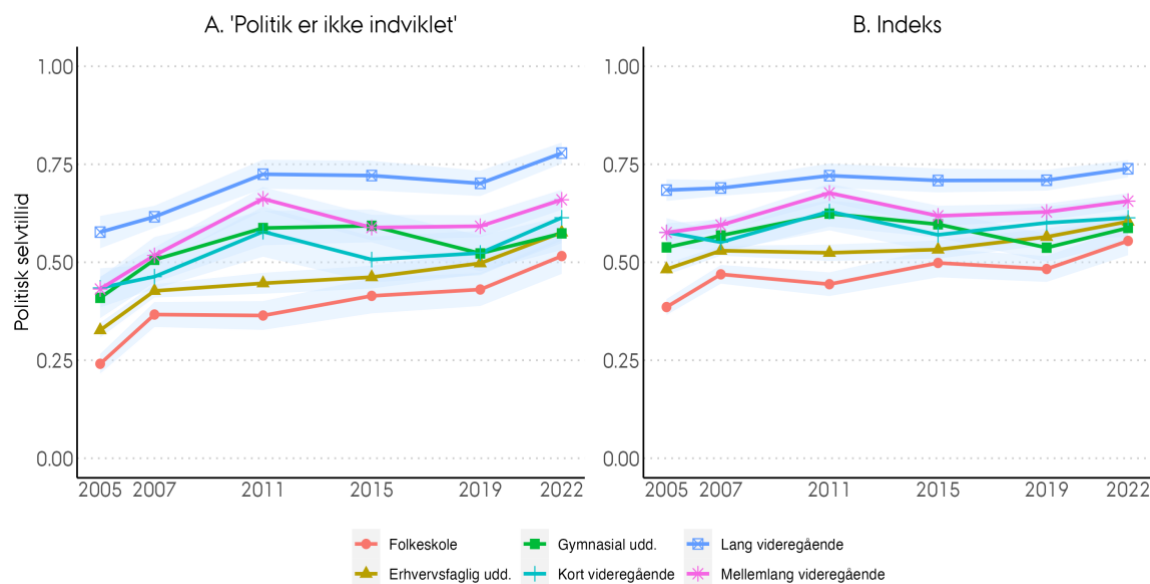
Figur 7 viser, at der faktisk er sket en stigning i uddannelsesniveauet over årene blandt dem, som har deltaget i Det Danske Valgprojekt. Figur 8 viser dog, at der over tid også er sket en stigning i politisk selvtillid på tværs af uddannelsesniveau. Et stigende uddannelsesniveau kan således ikke umiddelbart forklare udvikling i politisk selvtillid, da selv de kortest uddannede i mindre grad oplever politik som indviklet.

Figur 7: Udvikling i uddannelsesniveau blandt deltagere i Det Danske Valgprojekt.

Figur 8: Udvikling i politisk selvtillid for hver uddannelsestype

Page 10/17

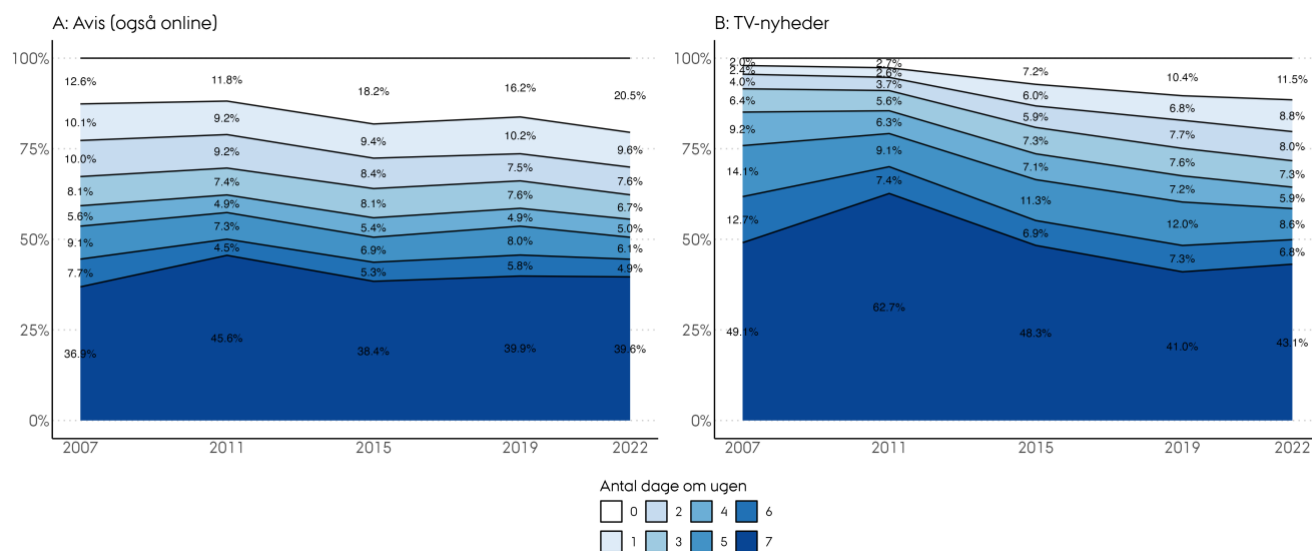
Note: Udvikling i politisk selvtillid målt ved hhv. spørgsmål 1 og indekset baseret på alle tre spørgsmål over tid opdelt på uddannelsesniveau.

5.4 Nyhedsbrug

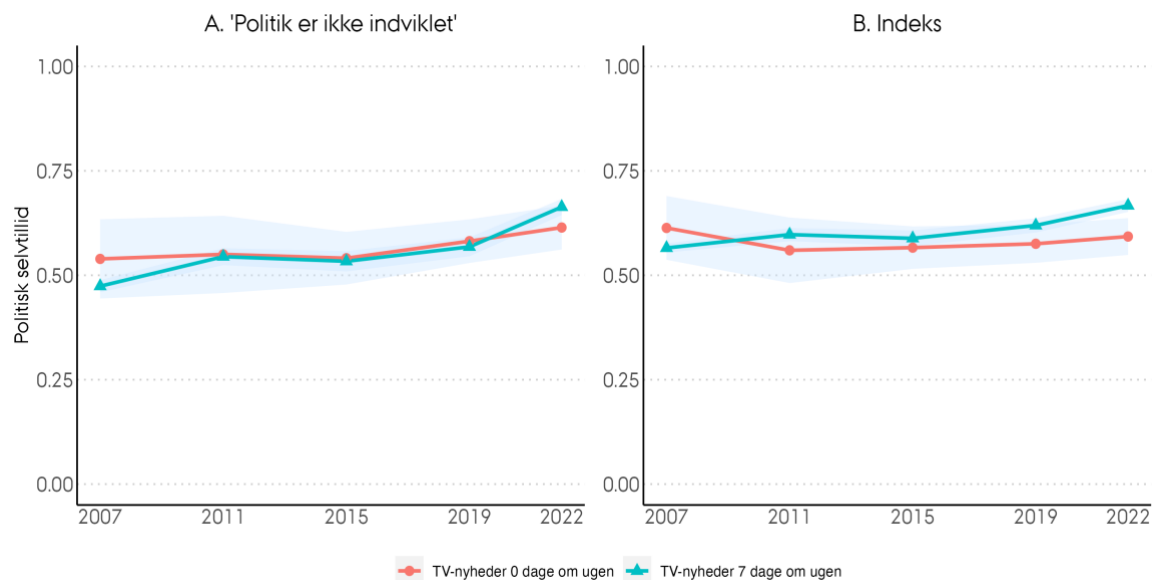
Figur 9 og 10 viser hhv. udvikling i danskernes nyhedsbrug samt udvikling i politisk selvtillid blandt dem med størst og mindst nyhedsbrug. Spørgsmålene om nyhedsbrug handler dels om forbrug af TV-nyheder og dels om forbrug af aviser både i print og online. Spørgsmålene er kun stillet siden 2007 og derfor indgår, der ikke tal for 2005, som i resten af notatet.

Figur 9 viser, at andelen af hyppige nyhedsforbrugere er relativt konstant over perioden (selvom nyhedsforbruget i 2011 skiller sig ud). Omvendt er andelen, som overhovedet ikke læser avis eller ser TV-nyheder stigende. Umiddelbart skyldes stigningen i politisk selvtillid altså ikke, at folk i højere grad sætter sig ind i politik igennem nyhederne. Dette bekræftes af Figur 10 og Figur 11, hvor udviklingerne i politisk selvtillid blandt dem med højest og lavest brug af hhv. TV og aviser er relativt ens. Bemærk igen at denne analyse ikke indeholder data for 2005. Mellem 2005 og 2007 skete der en særligt stor stigning i den politiske selvtillid, og udviklingerne fremstår derfor mindre markante end i de tidligere figurer.

Figur 9: Udvikling i nyhedsbrug

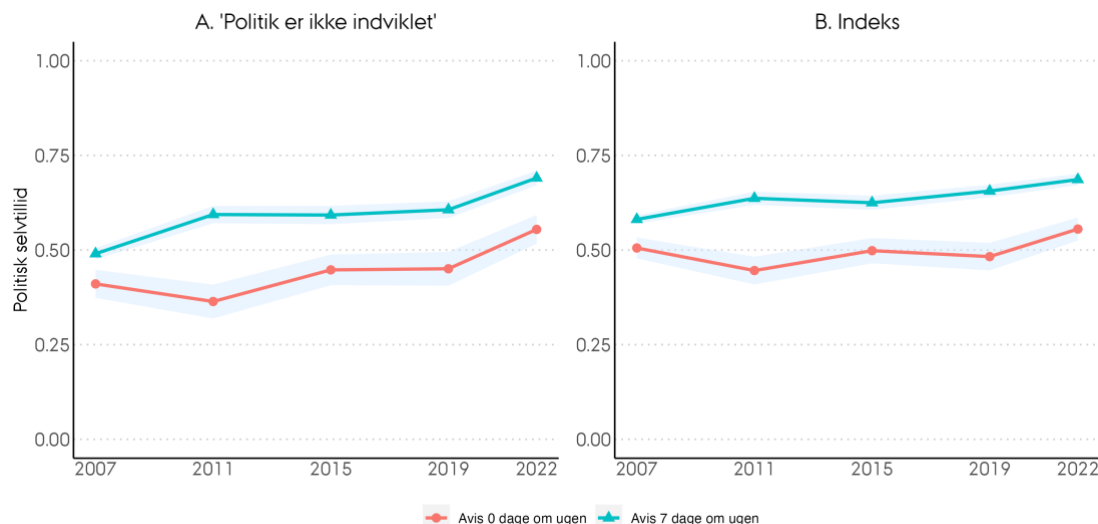

Figur 10: Udvikling i politisk selvtilid opdelt på forbrug af TV-nyheder

Figur 11: Udvikling i politisk selvtillid opdelt på forbrug af avis

Page 12/17

6. Har forklaringsfaktorerne ændret betydning over tid?

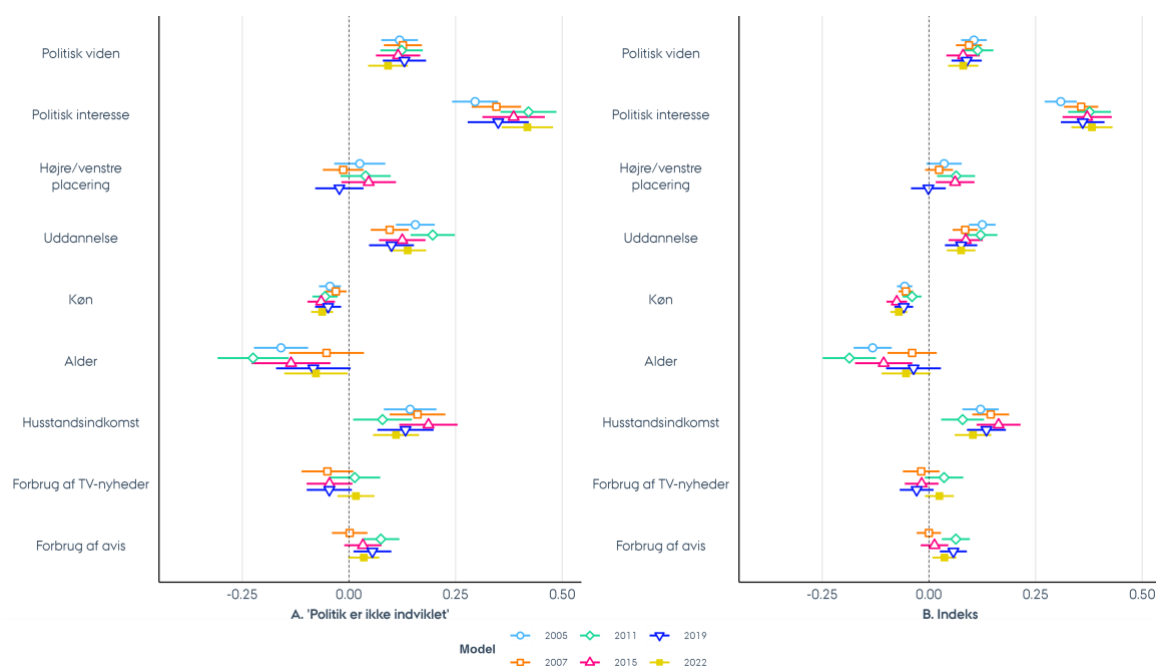
Ovenstående analyser tyder ikke på, at der er sket fundamentale ændringer i de traditionelle faktorer, som ligger bag politisk selvtillid, og som dermed kan forklare stigningen i politisk selvtillid siden årtusindeskiftet. Som nævnt er en anden mulighed at nogle faktorer har ændret deres betydning i perioden. Selvom den politiske viden har været konstant i perioden, så er det eksempelvis muligt, at borgerne i højere grad trækker på deres viden, når de vurderer deres selvtillid.

For at undersøge om dette er tilfældet, har vi for hvert valgår lavet en samlet statistisk forklaringsmodel for borgernes politisk selvtillid. For hvert valgår viser figuren med statistiske koefficienter, hvor stærk sammenhængen mellem politisk selvtillid og den givne forklaringsfaktor er samt retningen på sammenhængen. Positive koefficienter indikerer en positiv sammenhæng (jo mere af en faktor, jo større selvtillid), mens negative koefficienter indikerer en negativ sammenhæng (jo mere af en faktor, jo mindre selvtillid). En koefficient på nul betyder, at der ikke er nogen sammenhæng, mens en koefficient på + / 1 betyder, at der er en perfekt sammenhæng mellem faktoren og den politiske selvtillid.

Overordnet viser Figur 12, at de forskellige forklaringsfaktorerers betydning over tid i bund og grund er konstant. Der er ingen forklaringsfaktorer, som systematisk får større eller mindre betydning mellem 2005 og 2022. En ændring i faktorernes betydning kan altså heller ikke forklare stigningen i politisk selvtillid i perioden.

Derudover viser Figur 12 også, at der på tværs af valgår er en særlig stærk sammenhæng mellem politisk interesse og politisk selvtillid. Jo mere interesseret man er, større selvtillid har man også. Derudover er den politiske selvtillid højest hos de ressourcestærke, dem med mere politisk viden, længere uddannelse og højere indkomst.

Figur 12: Centrale forklaringsfaktorerers sammenhæng med politisk selvtillid opdelt efter valgår.

Note: Koefficienterne er ustandardiserede koefficienter fra multiple regressionsanalyser med alle variable kodet fra 0 til 1. Resultaterne i panel A er for enkeltspørgsmålet om hvorvidt politik opleves som indviklet, mens resultaterne i panel B er for det samlede indeks for politisk selvtillid.

7. Konklusion

Alt i alt peger analyserne ikke på nogle entydige forklaringer på stigningen i danskernes politiske selvtillid siden årtusindeskiftet. Udviklingen skyldes ikke en større politisk viden, højere politisk interesse, længere uddannelser eller større forbrug af nyheder. Uanset om folk ved meget eller lidt om politik; er meget eller lidt interesserede i politik; har en lang eller en kort uddannelse; eller følger meget eller lidt med i nyhederne, så er deres politiske selvtillid steget i perioden. Stigningen skyldes heller ikke, at nogle faktorer har ændret deres betydning hen over perioden.

Borgernes tillid til deres egen forståelse af politik handler dog ikke blot om faktorer ved dem selv. Hvis der sker et skifte i de ting, som politik handler om, eller den måde, som politik praktiseres eller dækkes på, så kan det også påvirke borgernes politisk selvtillid. Et eksempel på dette sås i midten af 1990'erne, hvor danskernes politisk selvtillid også steg pludseligt (Andersen et al., 1998). Valgforskernes forklaring var dengang, at det skyldtes fremvæksten af flygtninge- og indvandreremnet, som borgerne havde betydeligt nemmere ved at forholde sig til end til andre mere komplicerede emner såsom økonomi.

Siden årtusindeskiftet er der sket en ændring i præsentationen og dækningen af dansk politik (Binderkrantz, Pedersen & Petersen, 2025; Hopmann, Mik-Meyer & Petersen, 2025). Politiske aktører såsom interesseorganisationer og politiske partier har i højere grad investeret i kommunikationsrådgivere. Samtidig dækker medierne i højere grad dansk politik ved hjælp af politiske kommentatorer og analytikere, som ofte har et fokus på politisk strategi fremfor substansen i de bagvedliggende emner. Det er muligt, at en stigning i danskernes politisk selvtillid skyldes denne ændrede kommunikation omkring dansk politik. Om dette er tilfældet, kræver yderligere undersøgelser. På baggrund af de foreliggende data, er det dog ikke muligt at finde støtte til alternative forklaringer.

Konsekvensen af den forklaring – i sammenhæng med analyserne i dette notat – er, at stigningen i den politiske selvtillid ikke nødvendigvis modsvares af en stigning i faktiske kompetencer til at forstå den underliggende politiske substans, men måske alene det strategiske politiske spil.

8. Metode

8.1 Data

Notatets analyser er baseret på data fra Det Danske Valgprojekt. Det Danske Valgprojekt har siden 1971 indsamlet data fra et repræsentativt udsnit af de danske vælgere efter hvert folketingsvalg. I analyserne benyttes data fra 2005-2022 ($n = 12.625$), da dette udgør perioden efter den første magtudredningen. Derudover er der ikke indsamlet data på respondenternes politiske viden før 2005.

8.2 Operationaliseringer

Politisk selvtillid måles ved et indeks sammensat af følgende tre spørgsmål: “Undertiden er politik så indviklet, at folk som jeg ikke kan forstå, hvad der foregår” (Spørgsmål 1), “Gennemgående synes jeg egentlig ikke, det er så svært at tage stilling til politiske spørgsmål (vendt)” (Spørgsmål 2) og “Når politikerne diskuterer den økonomiske politik, forstår jeg kun en brøkdel af, hvad de snakker om (Spørgsmål 3).

Politisk viden måles som et indeks sammensat af tre typer spørgsmål, som Valgundersøgelsen har spurgt respondenterne om siden 2005. Disse er hhv. et spørgsmål om, hvor mange medlemmer der er af Folketinget (åben kodning), et spørgsmål om, hvilke partier der er i regeringen og (afhængigt af indsamlingsår) 2-3 spørgsmål om, hvilket parti udvalgte folketingspolitikere tilhører. Hver type af spørgsmål er kodet, så de tæller lige meget mod en samlet score der er skaleret fra 0-1. Figur 3 viser udviklingen i alle items. Simple operationalisering af politisk viden som denne er tidligere blevet kritiseret for ikke at være en fyldestgørende proxy for politiske kompetence (Lupia 2006). Vi vælger alligevel at bruge disse quiz-lignende spørgsmål til at operationalisere politisk viden, da det er det mest sammenlignelige data vi har over tid. Den nyeste forskning indenfor politisk holdningsdannelse viser samtidig, at respondenter der i høj grad svarer rigtigt på disse spørgsmål også har en bedre forståelse af dansk politik og forskellige partiers policypositioner (Slothuus, Skytte, and Bisgaard, working paper). Vi kategoriserer respondenter i hhv. "lav", "medium" og "høj" politisk viden alt efter om scoren på politisk viden er hhv. under 0,25, mellem 0,25 og 0,75 eller over 0,75. Denne inddeling er arbitrær, men vi vurderer, at den skaber en meningsfuld variation mellem respondenter der har hhv. lavere og højere generel viden om politiske forhold.

Politisk interesse måles ved spørgsmålet "Vil du sige, du er meget interesseret i politik, noget interesseret, kun lidt eller slet ikke interesseret i politik?".

Medieforbrug er måles ud fra spørgsmålene: "Hvor mange dage om ugen, i en typisk uge, ser du TV-nyheder, fx TV-Avisen på DR1" og "Hvor mange dage om ugen, i en typisk uge, læser du avis?". I forhold til spørgsmålet om avisforbrug har de seneste indsamlingsrunder uddybet, at det kan være i både papiravis eller online).

Uddannelse er operationaliseret i overensstemmelse med Valgundersøgelsens kategoriseringer ud fra respondenternes svar på følgende to spørgsmål: "Hvilken skoleuddannelse har du gennemført" og "Har du efter skoleuddannelsen påbegyndt eller fuldført en erhvervs- eller videregående uddannelse?".

Højre/venstre placering er målt ud fra spørgsmålet: "I politik taler man ofte om venstre og højre. Hvor vil du placere dig selv på denne skala?".

Husstandsindkomst er mål ud fra spørgsmålet "Hvad er din husstands samlede årsindkomst, brutto - dvs. før skat?".

9. Litteratur

Page 16/17

Almond, Gabriel Abraham, and Sidney Verba. (2015). *The Civic Culture: Political Attitudes and Democracy in Five Nations*. Princeton University Press.
<https://doi.org/10.1515/9781400874569>.

Andersen, J. L., Borre, O., Andersen, J. G., & Nielsen, H. J. (1998). *Vælgere med omtanke: en analyse af folketingsvalget 1998*. Systime Academic.

Bailey, Michael A. 2024. *Polling at a Crossroads: Rethinking Modern Survey Research*. Cambridge University Press.

Binderkrantz, A. S., Pedersen, L. H., & Petersen, M. B. (2025). *Det danske demokratis udfordringer*. Aarhus Universitetsforlag.

Campbell, Angus, Gerald Gurin, and Warren E. Miller. (1954). *Appendices: A. Sense of Political Efficacy*. In, 1:187–235.
<https://heinonline.org/HOL/P?h=hein.presidents/voterdc0001&i=201>.

Dahl, Robert A. (1971). *Polyarchy: participation and opposition*. Political science. New Haven (Conn.): Yale university press.

Goul Andersen, Jørgen. (2004). *Et Ganske Levende Demokrati*. Århus: Aarhus universitetsforlag.

Hansen, Kasper M., and Rasmus Tue Pedersen. (2014). *Campaigns Matter: How Voters Become Knowledgeable and Efficacious During Election Campaigns*. *Political Communication* 31 (2): 303–324.
<https://doi.org/10.1080/10584609.2013.815296>.

Hopmann, D.N., Mik-Meyer, N. & Petersen, M. B. (2025). *Magt i et forandret Danmark*. Aarhus Universitetsforlag.

Lane, Robert Edwards. (1959). *Political Life: Why People Get Involved in Politics*. Free Press.

Lassen, David Dreyer, and Søren Serritzlew. (2011). *Jurisdiction Size and Local Democracy: Evidence on Internal Political Efficacy from Large-Scale Municipal Reform*. *American Political Science Review* 105 (2): 238–58.
<https://doi.org/10.1017/S000305541100013X>.

Lupia, Arthur. (2006). *How Elitism Undermines the Study of Voter Competence*. *Critical Review* 18 (1-3): 217–32. <https://doi.org/10.1080/08913810608443658>.

Niemi, Richard G., Stephen C. Craig, and Franco Mattei. (1991). “Measuring Internal Political Efficacy in the 1988 National Election Study.” *American Political Science Review* 85 (4): 1407–13. <https://doi.org/10.2307/1963953>.

Pedersen, Rasmus Tue. (2012). *The Game Frame and Political Efficacy: Beyond the Spiral of Cynicism*. *European Journal of Communication* 27 (3): 225–40.
<https://doi.org/10.1177/0267323112454089>.

Magtudredningen 2.0

Rico, Guillem, Marc Guinjoan, and Eva Anduiza. (2020). *Empowered and Enraged: Political Efficacy, Anger and Support for Populism in Europe*. *European Journal of Political Research* 59 (4): 797–816.
<https://doi.org/10.1111/1475-6765.12374>.

Page 17/17

Slothuus, Rune, Rasmus Skytte, and Martin Bisgaard. (working paper). *How Party Reputations Change the Way Citizens Understand Policy*.

Stubager, Rune, Kasper Møller Hansen, Karoline Hoelgaard, and Lea Munkgaard Rubin. (2024). *Danske Vælgere 1971-2022: En Oversigt over Udviklingen i Vælgernes Holdninger Mv*.
<https://www.valgprojektet.dk/files/Danske%20v%C3%A6lgere%201971-2022%20forel%20v.2.pdf>.

Togeby, Lise, Jørgen Goul Andersen, Peter Munk Christiansen, Torben Beck Jørgensen, and Signild Vallgård. (2003). *Magt Og Demokrati i Danmark: Hovedresultaterne Fra Magtudredningen*.